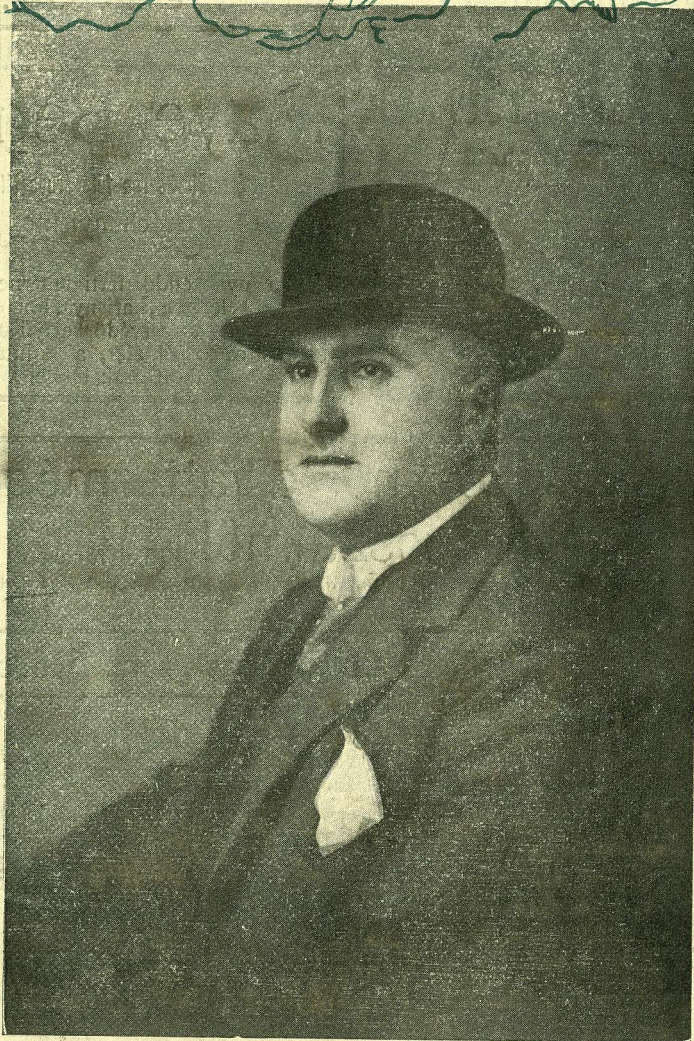

~~F524
3768~~

A Színház

Szerkeszti: FARAGÓ SÁNDOR.

KLENOVICS GYÖRGY.

I. évfolyam.

1917 február 10-től 16-ig.

17. szám.

Svájci nagy kávézó!

(Ujnonnan átalakítva.)

Reggeli- és uzsonna-különlegességek.

Diätikus tejes konyha!

Előkelő közönség találkozó helye.

(Weidlich-udvar.)

Telefon 528.

Legjobb **TEA, RUM**

és színházi cukorka kapható

WEIDLICH PÁL

fűszer- és csemegekereskedésében a

„fekete kutyához“

MISKOLCZON.

Mayer Bernát

(ezelőtt Zsorna féle árusztály)

Miskolcz, Széchenyi utca 48. sz.

Kalap, nyakkendő, férfi fehérnemű (völegényi keletgye), harisnya, bot, csőernyő, zsebkendő, lábszárvédő, keztyű stb., szolid és pontos kivétel alás, a egjutányosabb szabott árak mellett.

Kovács Vince női divattermében

a legmodernebb ki-
vételben készülnek

női kosztümök.

Hunyadi-u. 4., I em.
Telefonszám: 803.

Színház után a

„Pannonia“

kávéházba me yünk! Cigányzene!

Legjobb konyha a Koronán!

Csárdaskirályné

I., II. füzet 720 korona. Kapható

Fodor Zoltán könyv-, papir- és zeneműk reskedésében.

A SZINHÁZ

Előfizetési árak:

6 hóra 6 K
3 " 5 K
1 " 1 K

Egyes szám ára:
24 fillér.

SZINHÁZI ÉS MŰVÉSZETI HETILAP.

Felelős szerkesztő:

FARAGÓ SÁNDOR.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:
a színházi titkári
iroda.

Hirdetések díjsza-
bás szerint.

Klenovics György.

Ideáisi színész. Nagy kötelességtudása, izg-vérig bohémtermészete, szélsőséges tulajdonságai nagy egyéniségének, melyekkel kezdettől minden tekintetben társai fölé emelkedett. Azok közé a színészek közé tartozik, akiket az Isten minden széppel és jóval megáldott. Impozáns, gyönyörű alakja, nagy drámai ereje, hatalmas orgánuma, intelligenciája, nagy elképzelő talentuma arra predesztinálja, hogy az ország nagy színészei között elsőkelőhelyet foglaljon el. A színházi művészeti akadémiáról egyenesen Temesvárra, Budára, majd Szeged, Debrecen, Kolozsvár, Nagyvárad s a legnagyobb városokba került, mindig nagyobb és nagyobb sikereket aratva. Játzott a budapesti Nemzeti Színházban, majd a Hevesi Sándor által a Népszínházban rendezett drámai ciklusban feltűnő sikere volt az Ember tragédiájában, mint Ádám. Olyan színész, aki nagy képességei és úri mivolta révén méltán részese a közönség és kollégái nagy szeretetének.

Ki a közönség kedvence?

Váratlanul nagy érdeklődés nyilvánul meg a kedvencverseny iránt: örömmel látjuk, hogy a közönség igyekszik maga is azon, hogy megtudja, ki marad a győztes. Külön szavazólapok is kaphatók darabonként 6 fillérért özv. Janovitzné tőzsdéjében (Színház-épület) és az ugyanott lévő gyűjtőszekrénybe dobandók be.

E heti szavazatok eredménye:

Pintér Böske	—	—	—	270
Vajda Ilonka	—	—	—	214
Kondrát Ilona	—	—	—	157
Anfal Erzsi	—	—	—	151
E. Páldy Margit	—	—	—	132
Bársony Edif	—	—	—	104
Erdődy Jolán	—	—	—	96
Rónai Hermin	—	—	—	32
Nickyné Ilona	—	—	—	19
Kolossai	—	—	—	14
Juhász Rózsi	—	—	—	5
Németh Eszti	—	—	—	2
Szabó M.	—	—	—	2
Darigó Kornél	—	—	—	207
Endrei Jenő	—	—	—	198
Fenyő Emil	—	—	—	148
Palágyi Lajos	—	—	—	75
Klenovits György	—	—	—	37
Rátkai Sándor	—	—	—	32
Telekán Valér	—	—	—	24
Gáspár Jenő	—	—	—	21
Endrődi Miklós	—	—	—	9
Korda S.	—	—	—	7
Nyulassi	—	—	—	3

Harisnyát, kötött és szövött árukat olcsón csakis

Könyves Jenő, a „Harisnyakirály“-nál
(Széchenyi-u. 18.) lehet beszerezni. — Arany éremmel kitüntetve.

A felvonásközökről.

A színházi élet ezer furcsasága között a legkülönösebb az a nemtörődomség, melylyel a drámaírók a darabjaik felvonásközöi iránt viseltetnek; még egyéttlenegy nyomtatásban, vagy kéziratban előkerült színmű instrukciói között sem olvasható olyan megjegyzés, amelyben az író kifejezte volna kívánságát az egyes felvonásközök időtartamára vonatkozólag. A szerzők színpadi instrukciói minden generációban szaporodnak: Shakespeare mindent a rendezőre bízott, Bernard Shaw már a színész minden arcjátékát előírja és D'Annunzio híres zárójelében egész lírai költeményekkel terheli agyon a szereplő színészek fantáziáját és veszélyezteti a rendező munkájának egységét és önállóságát. Azonban még egyetlen egy sort se találni ezen hosszadalmas magyarázatok között, mely azt mondta volna, hogy: a nagy szünet ezen meg ezen felvonás után következik, vagy: ez és ez a szünet lehetőleg rövid legyen. Szinte hihetetlen közönynyel az igazgatók akarására bízzák ezt a fontos körülményt, akik pedig a művészi követelményeket rendszeren a színház szokásainak, vagy a gépmesterek véleményének rendelik alá.

A színváltozások kényelmes végrehajtása dönti el, melyik felvonás után legyen nagy és melyik után rövid szünet. Szó sincs róla, ez is fontos körülmény, amit lehetőleg tekintetbe is kell venni.

De itt is, mint mindenütt, annak az elvnek kellene érvényesülnie, amely a művészi követelményeknek mindig elsőbbséget biztosít a technikai szükségék mellett. Óriási léptekkel halado színházi technikánk hovatovább nem fog utjában állani, hogy ez az elv az egész

vonalon győzedelmeskedjék. Bizonyos azonban, hogy színházainknak még addig is gondoskodniok kellene arról, hogy a felvonásközök tartamára a darab reálitása érdekében nagyobb figyelmet fordítsanak.

Látni előadásokat, ahol a költő a második és harmadik felvonás között éveket, a harmadik és negyedik felvonás között perceket képzelt el, a színlap mégis azt hirdeti: „a harmadik felvonás után tizenöt perc szünet.” Ilyenformán az éveket három perc ábrázolta, a percek pedig egy negyedóra.

De nemcsak az ilyen durva hibák elkerülése nemcsak a felvonásközöknek a szünetek tartamával való arányos beosztása végett kell a szerzőknek ezzel a ponttal törődniök. Egy jó darabban a felvonásvég nemcsak az időnek, vagy a helynek változását jelenti, de a csokorny egy-egy fázisainak elválasztás pontját, a drámai költemény ritmusának cenzuráját is. Ha a színmű egy mondat, akkor a felvonásvégek az interpunkciók. Pedig az egyáltalán nem mellekes, hogy az interpunkciók milyen erősek, vajjon pontok-e, vesszők-e, vagy más írásjelek, ezek kifejezésére pedig a beszédben épp úgy, mint az előadásban nincs más eszközünk, mint a szünet. Ez a színelőadásban épp olyan fontos, mint egy zenemű előadásában.

Keztyü-divat.

Sok ember mostanában azt hiszi: Hogy keztyűben talán főlebb viszi: S keztyűi éaknem a kekre nőnek, Tartván ezt mód felett előkelőnek. Cs dälatos s nevelés es bizony, Hogy az emberbör nem elég finom; Az uri emb r divatos becséhez Ma már számár- és kuty bör szükséges.

Olga Wohlbrück: BARBÁROK

Kölve 6.— korona.

Kapható FODOR ZOLTÁN könyvkereskedésében.

Hülpök ur

egész életében peches volt. Karon-ülős korában fejére ejtette a szárazdada. Dedós korában elcsenték a csokoládéját. A szekundákért ótágu virgácsot kapott. Egyszer az uszó-mester kimentette őt a Tiszából (ebben az egy esetben kint volt a vízből). Elbukott a maturán s a tánciskolában. A nők kitérő válaszaí keserítették folyton. Becsületes volt, de tehetségtelen, egyébként nagyon jó fiu és férfi körökben becézve szólították. Hülpök volt a neve.

Szerelme leghöbب vágya volt a szöke Melan(ie), aaptónusa pedig e női név és kólia elnevezésü folytatása.

Érzelméit természetesen Melan nem viszonzotta s emiatt borzasztóan gyötörte a kólia. Mondogatta is sokszor, hogy soká már nem tudja elviselni a sorsharagot és el-emésztí magát.

Vigasztalták szegény Hülpököt. Jó tanácsokat adtak neki. Többek között ajánlották, hogy szegödjön el Mohamed szultán téli kertjébe, ott aztán igazán megbecsülnék a nők. Csapj fel zsokének, — tanácsolta a komikus művésztárs — oda ilyen ember kell, mint aminö te vagy, sok pénzt kereshetsz és veled loval-golhatnának legalább a lovak Budapesten, Tátralomniczon és Alagon.

Hülpök ilyenkor röstelkedett és idegességében a szája szélét nyal-dosta.

Egyszer, amikor barátai ismét beszéltek neki, elkeseredetten fakadt ki, hogy most már végkép megunta ezt a nyomorult életét, ö olyan, mint Sanyaró Vendel a kolbászok

előtt, ö csak üvegen keresztül nyalja a mézet, ö II. Tantalusz, ö ezt tovább nem bírja s még ma éjjel agyonlövi magát.

Fizetett és köszönés nélkül távozott a kávéházból. Hazasietett, ö személyre megtöltötte browning-revolverét, párnája alá tette és leveleket irt.

Hülpöknek lakótársa volt a színházi természetfiu (naturbursch), kit balsejtelmek gyötörtek a kávéházban törtétek miatt, furdalta lelkiismerete az örökös frocli miatt s egy óra mulva ö is hazasietett.

A kis hónapos szobában minden nagy össze-visszaságban, szanaszét hevert. Hülpök nem volt már otthon s hogy nagyon izgatott lehetett, hat darab elszítt cigaretta-csutak és a nagyon föstös levegö jelezte.

A természetfiu legelőször is a revolvert kereste s hosszas keresés után meg is találta a vánkосok alatt. Kiszedte belöle a töltényeket, az éjjeliszekrény fiókjában levö tartalékgolyókkal együtt a zsebébe tette s a töltetlen revolvert visszahelyezte a vánkосok alá.

Micsoda hecc lesz ma éjjel, a halálnak ma éjjel át nem léphetö küszöbén — gondolta a természetfiu. Sietett is vissza a kávéházba, hol hamarosan mulatott a veseasztal Hülpök bekövetkezendö tragikomikus megpróbáltatásán.

*

Hülpök aznap este színház után vacsorázni ment a város legelőkelöbб vendéglöjébe. Pezsgöt hozatott a vacsorához, asztala köré sorakoztatta a cigányt. Énekelt, verdeste az asztalt, csapkodta a poharakat.

Csemegeárukat!

Élelmiszereket!

Haász Józsefnél vásárolunk!

Egy óraker fizetett s az egész bandát a lakására parancsolta. Ha már meg kell halni, legyen muzsikás a halál s teli virággal a kis hónapos szoba s vitte a sok vásárolt virágot, a banda meg kullogott utána.

Amint kiérnek a vendéglőből, szalad utánuk egy pincér, hogy S . . . gyáros ur szeretne beszélni a művész urral.

Hülpök készségesen állt S . . . ur rendelkezésére, kinek az volt a kívánsága, hogy ne vigye el a cigányt, mert mulatni szeretne a társasága, hanem maradjon ő is velük.

Az ötlet tetszett Hülpöknek s csakhamar együtt fogyasztották a finom italt. Hülpök S. Rózsika, a gyáros szép leánya melléült. Nem kurjantott többet, nem csapkodta a poharakat, sem asztalt s míg a társaság reggel hétig mulatozott, ők csöndben beszélgettek s megfőzték egymást.

Hülpök hazakisérte a gyárosékat. Forró kézzorítással bucsuztak a fiatalok a boldog viszontlátás reményében.

A rendetlen kis hónapos szoba a felkelő nap sugaraival köszöntötte a haláltól visszaüzött fiut. Boldogan rázta fel Hülpök mély álmából a természetfiut, ki álmos szervusz üdvözléssel akart a zavarótól megszabadulni s fálnak fordult továbbalvó szándékkal.

— Nősülök, — harsogta Hülpök, — nősülök s ezzel kis újjáról egy kis kéknefeletses gyűrűt huzott le, mint titkos eljegyzésük zálogát s boldogan mesélte el a történeteket.

(nipp.)

Csak egy hajszálat!

Fenyő Emil, a miskolci színház szerelmes színésze, a „Királynóm, meghalok érte” bemutató előadása után, amelyben szép sikere volt, egy rózsaszínű levelet kapott. A színész idegesen bontotta fel a levelet, amely a fleur d'amour illatától pompázott és meghatva olvasta a következő sorokat:

*

Édes művészem, a világ legkedvesebb ifja! Tegnap láttalak játszani és nemes egyszerűségemben megszeretni, a pillanat műve volt. Sajnos, én fiatal, tiszta, uri leány vagyok, randevúra menni bármennyire is szeretnék, nem mehetek; téged azonban, óh Emil, imádlak és ha már egészben nem is, egy részedet mégis, magamnál tudni mindig milyen jó volna. Küldj azért nekem csak egy hajszálat, ezen levél átadójával, akiben teljesen megbizhatsz, mert az öcsém. A hajszálat gondosan pakold be fluszpapírba, nehogy elveszsen és én érte örökre hálás leszek neked és emléked a hajszállal együtt őrizni fogom. Olvashatlan aláírás

*

Fenyő, mikor a levelet elolvasta, nagyon meg volt hatva. Előzékenyen fordult oda a kis postáshoz, aki mosolyogva várta a fejleményeket.

— Légy egy kis türelemmel, öcsém, — mondotta — mindjárt teljesítem nővéred óhaját.

Ezzel kiszaladt a konyhába, elővette a konyhakést, a tükör elé állt és levágta a késsel a leghosszabb hajszálat, amelyre egy félóra keresés után akadt. Ennek a hosszúságával azonban még nem elégedett meg; felállította tehát a gyuródeszkát és a nyújtófával kihosztította a haját; aztán következett a sevrókenőcs és a subitkos kefe. Mikor a hajsza már szép fényes, hosszú és sima volt, nagy diadallal vitte be Fenyő és egy kazettából piros szalagot keresett elő, hogy abba pakolja. Az öcsős azonban — úgy látszik — elunta a vá

Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

rakozást, meri nagy türelmetlenségében így szólott:

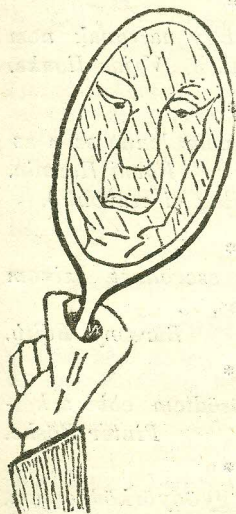
— Nem kell azt, művész ur, úgy felcicomázni, a nővérem úgy is preparálja és a többi közé teszi

— Mit csinál? Preparálja? — kérdezte Fenyő valóságos kérdőjellel változtatva. — És a többi közé teszi? Hát van neki több ilyen emlékhajszála is?

— Hát hogylene volna, — szólott a fiu nevetve. — A nővérem gyűjti a vízi-növényeket.

Hogy ezután mi történt, azt kinek-kinek a fantáziájára bizzuk.

SZÍNHÁZI TÜKÖR.

Az amulet.

Egy kis művészlőről szól az ének. Megismerkedettanak idején egy fiatalemberrel. — Nagyon kedves volt a fiatalember és nagyon fess. Még hozzá tartalékos hadnagy is volt. Rövid szabadságra jött haza és valahol társaságban megismerkedett a kis művésznővel, aki egyébként olyankor szokta jelenlétével emelni az előadások fényét, mikor a szerző instrukciója szerint nagy közönség hullámszik a színpadon.

A hadnagy tehát megismerte a kis hölgyet. Sajnos, hamar vissza kellett neki menni a frontra, — még csak be sem vallhatta, hogy mit érez a szíve táján. Búcsuzáskor egy kis medaillont

adott a lánykának, amit Orosz-Lengyelországból hozott. Ez volt minden. A fiu elutazott, a lány pedig itt maradt és hordta az amuletet. De egyszersmind nagyon szomorú volt.

— Mi bajod van? — kérdezte tőle a minap érdeklődve egyik színész.

— Szerelmes vagyok valakibe, aki a fronton van. Egy amulet van tőle a nyakamban, a t féltékenyen őrzöm.

— Ne busulj, majd visszajön.

— Hiszen éppen ez az. Hiába jön vissza. Mert az amuletten kívül még egy öreg udvarló is van a nyakamban, — és az engem őriz féltékenyen . . .

Most megfogott. Herczeg Vilmos kis fia a napokban vizsgázott, mint magántanuló. A tanító ur, mlután a többi tantárgyból igen jól megforgatta, néhány komplikáltabb számtani kérdésre tért át.

— Mennyi öt fillér meg öt fillér — kérdezte szigoruan.

Az: öt krajcár — felelte a kis Herczeg.

— Mennyi hat fillér meg hat fillér.

Az: hat krajcár.

— Hát hét fillér meg hét fillér.

Az hét krajcár — feleli egyre diadalmasabban ifju Herczeg.

— Nos szól a tanító ur — hát mennyi hét fillér meg nyolc fillér.

— Most megfogott a tanító bácsi! — konstatálta csüggedten a kis fiu.

Különbség. Rátkai fiacskája a napokban valami rossz fát tett a tüzre, amiért a szigorú papa jól elnadrágoalta a csemetét.

A kis Bandi keservesen zokogni kezdett. Rátkai vigasztalni próbálta:

— Meg kellett téged büntetnem, fiacskám, bár hídd el, hogy a verés nekem talán még jobban táj, mint neked.

— Azt elhiszem — zokogta Bandi —, de nem ugyanazon a helyen.

Minnich Miklós ruhafestő és vegytisztító gyára

MISKOLCZ, RÁKÓCZI-UTCA 16. SZÁM.

Felvételi üzlet: Széchenyi-utca, Megay oukrászdája mellett.

Akiknek nincs titkuk. A napokban az egyik esti előadáson a földszintre bevonult egy fiatal zászlós egy hölgygyal. A darab javában folyt, de a zászlós és a hölgy egészen fesztelenül, vidáman csevegtek. A körülöttük ülőket bántotta kissé a d'skurálás, de nem szóltak semmit. A beszélgetés azonban egyre hangosabb és közvetlenebb lett, amíg végül is egy nyárspolgár rájuk szólt:

— Kérem szépen, tessék egy kissé csendesebben beszélgetni!

— Miért? — kérdezte a zászlós. — Nekünk nincsen titkunk; amit mi beszélünk, azt akárki hallhatja.

Tréfás kérdések.

Minek is van szerelem a világban?

— **Válaszok.** —

Hogy az ember elveszítse azt a kevés eszét is, amije van. Egy zászlós.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Azt kellett volna inkább kérdezni, hogy kinek is van szerelem. Mert nekem nincs és így felelni sem tudok rá. Egy makacs 20 éves leány.

Azért, mert Ádám és Éva ettek a paradicsomban az almából.

Tiltott gyümölcs.

Hogy visszaeljünk vele.

Egy asszonyka.

Hogy az ember eldobja, ha van és sirjon utána, ha nincs.

B. Lenke asszony.

Aki tudja, nem mondja, aki mondja, nem tudja.

Lakatos.

Hogy boldog legyen vele, aki megbecsüli és boldogtalan, aki könnyelműsködik vele.

H. Lajos.

A színház művésznőit is megkérdeztük, — ők a szerelem szószerű sok esetben a színpadon, leghivatottabbak tehát, hogy e kérdésre érdemlegesen feleljenek. Válaszoltak is azzal a fenntartással, hogy a pályadíjra igényt nem tartanak.

Ezen már én is sokat gondolkoztam!
Antal Erzsi.

Arra, hogy az ember megedződjék a fájdalomokra és az élet küzdelmeire.
Konrád Ilona.

Hja, kérem, én azt már régen elfelejtettem!
Niczkyne Ilona.

Mit tudom én?! Egy naivának nem illik mást válaszolni. Vajda Ilonka.

Szerelem nélkül nem lenne szép az élet.
Rónai Hermin.
(Rónai H. ezt utólag visszavonta).

Nem szeretem a szerelmet, szívem kietlen, puszta róna...
Bársony Edith.

Egészen belevörösödtem ebbe a kérdésbe.
Pintér Böske.

Hogy a fiamban gyönyörködhessem.
Rátkainé.

Engem ne ugrassanak.
E. Páldy Margit.

Engem csak ugrassanak.
Erdödi Jolán.

Helyszüke miatt nem közölhetjük le valamennyi beérkezett választ. A közönség élénk érdeklődésére való tekintettel, legközelebbi számunkban is helyt adunk az ügyesebb feleleteknek.

HETI-MŰSOR

Szombaton, február 10-én

Legénybucsu

Operette 3 felvonásban. Szövegét írták: Thelen és Bodanszky. Fordította: Gabor Andor. Zenejét szerzte: Strauss Oszkár. Rendező: Rátkai.

SZEMÉLYEK:

Bachmayer papa	Gá-pár Jenő
Stefi, a leánya	Piniér Böske
Hampel H ringsdorf-Balduin góf	Klenovits Gy.
Anasztázia, a felesége	Rónai H.
Sella, unokahuga	Antal
Oettinghausen báró	Darigó C.
Lőrinc a kocsi	Endrei Jenő
Stilében Mikó báró	Rátkai S.
Sapleburg Feri gróf	Telekai V.
Stierling Dönci báró	Endrődi K.
I. hölgy	Gáspár A.
II. hölgy	Juhász Rózsi
III. hölgy	Sz. Kovács B.

Vasárnap, február 11-én délután

Bernát bácsi.

Családi kép 3 felv. Írták Friedmann és Kottow. Fordította Kövessi Albert. Rendezi Endrey Jenő.

SZEMÉLYEK:

Würtzburger Bernát	Endrey Jenő
Frigyes } fiai	Korda
Pál	F. nyó Emil
Wally leánya	Bárony E.
Fernwall Ottó	Endrődy

Hertha	Szabó I.
Siddy	Erdélyi B.
Rosenberg Adolf	Faraó S.
Betty neje	Niczkyiné I.
Mácsi } leányai	Erdődy J.
Zelma }	Vajla
Eli ger	Herczeg J.
Landshutter Ede	Darrigó C.
Goldfaden	Nyulassy
Kati	Juhász R.
Ferenc	Boró

Vasárnap február 11-én este és egész héen

Három a kislány.

Énekesjáték 3 felvonásban Irta Willner és Rechert Fordította Harsányi Zsolt. Zenejét Schubert Ferenc műveiből színtre alkalmazta Berté Henrik. Rendező Rátkai Sándor.

SZEMÉLYEK

Schubert Ferenc zeneköltő	Korda
Boró Schober Ferenc	Darigó
Tschöli, udvari úveges	Herczeg
Mária, a felesége	Rónai H.
Mádi	Antal E. — Piniér B.
Édi } leányai	Bárony E.
Hédi }	Németh E.
Grisi Luca operaénekesnő	Endrődi J.
Schwind Mór, festő	Gáspár
Kupelweier János, rajzoló	Nyulassy
Vogl Mihály, operaénekes	Telekai
A gróf	Rátkai
Brunéder, nyergesmester	Faragó
Bunder, postámster	Endrődy
Novonyi titkosrendőr	Gáspár

EPSTEIN ÉS GÖBELT

harisnyák, kötött áruk és divatcikkék nagy raktára.

Miskolcz, Széchenyi-utca 46.

Divatos férfikalapok, fehérneműek és nyakkendők. Megbízható bőr- és tricotkeztük. Divatos bőr és selyem készitások.

Stingl, pékmester	Rovó
Krau mayer	Győri
Ház mesterné	Juhász R
Weberné	Szentgyörgyi
Rézi	Marosiné
Róza	Kolossai A.
Hárfás	Gerő
Énekes	Erdei
Pikkoló	Szabó M.

Történik: Bécsben, 1826-ban.

Az első felvonás színhelye Schubert külvárosi lakóháza. A második felvonás színhelye Tschöll lakása. A harmadik felvonás a hietzingi téren történik.

"A SZÍNHÁZ" szavazó lapja.

Kedvenc színésznőm:

Kedvenc színészem:

aláírás.

A szavazólapok a Janovitz főzsdében (Színház épület) lévő szekrénybe dobandók. Szavazni csak a "SZÍNHÁZ" szavazó lapján lehet

A „Színház” arcképalbuma

az összes tagok fényképeivel
minden dohányfőzsdében
kapható.

Ára 1 korona.

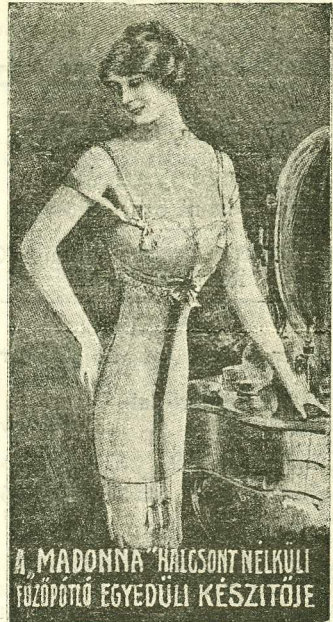
GERŐ IGNÁCZ

TELEFON

447

TELEFON

447

A MADONNA HALCSONT NÉLKÜLI
FÜZŐPOTLO EGYEDÜLI KÉSZÍTŐJE

Miskolcz, Széchenyi-utca 42.

Új étkezési rendszer a Lukács étteremben.

„2.80 koronás ebéd.”

Egy leves, egy főzelék egy szelet hussal és tésztá.

„5 koronás Tabledo”

Ebéd: Egy leves, egy főzelék egy szelet sülttel és tésztá — Este változó vacsora. — Étlap szerint.

„Tiszti vacsorák”

Étlap szerint 3 korona.

LUKÁCS-ÉTTEREM.